

2006. szeptember 26., kedd

52. felhívja az EBB-t, hogy javítsa hiteleszközeit, hogy azok hatékonyan támogathassák a fenntartható városi fejlődést, és kezeljék kiemelten a már létező programok keretében a fenntartható városkezelési terveket megvalósító városi projekteket, különösen az energiahatékonyság, a megújuló energiaforrások és a fenntartható városi közlekedési infrastruktúra tekintetében; felhívja továbbá az EBB-t annak biztosítására, hogy az általa finanszírozott beruházások ne legyenek ellentétesek a fenntartható városkezelés célkitűzéseivel;

53. hangsúlyozza a kutatási tevékenységek jelentőségét a várospolitikai szempontjából, beleértve a villamosáram- és gázellátással, a fűtéssel és légkondicionálással, valamint hulladékkezeléssel kapcsolatos kérdéseket, és felhívja a Bizottságot, hogy a hetedik kutatási keretprogramba ismételtelen foglaljon bele ezen témával kapcsolatos konkrét rendelkezéseket;

54. rendkívül fontosnak tartja a városi problémákkal foglalkozó olyan nemzeti központok hálózatának támogatását, mint az Európai Városok Tudáshálózata, és üdvözli az URBACT program támogatásának folytatását a 2007–2013-as időszakra javasolt kohéziós politika keretében;

55. szorgalmazza a stratégia és a fenntartható városkezelési tervek végrehajtásával kapcsolatos bevált gyakorlatok városi hatóságok közötti, uniós szintű cseréjét; a városfejlesztésben elkövetett hibák jövőbeli elkerülése érdekében javasolja továbbá a negatív tapasztalatok őszinte és nyílt cseréjének ösztönzését is, még hozzá olyan kampányok segítségével, amelyek mind köztisztviselőket, mind választott képviselőket céloznak meg, és amelyek szervezését a városzövetségek is megvalósíthatják;

56. sürgeti a Bizottságot, hogy foglalkozzon részletesebben a városok és környezetük közötti kapcsolat jelentőségével a fenntartható városfejlesztés szempontjából, amely hozzájárul az EU általános kohéziójához, és e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szorgalmazzák az ilyen jellegű fenntartható városfejlesztést;

57. javasolja, hogy az EU különítsen el forrásokat tagállamok általi felhasználás érdekében épületek és lakónegyedek korszerűsítésére;

A jogalkotás minőségének javítása

58. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy kössenek intézményközi megállapodást a Parlamenttel, amelyben a három intézmény kifejezi elkötelezettségét valamennyi meglévő közösségi jogszabály végrehajtása iránt az ezen állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően; meggyőződése, hogy egy ilyen megállapodás hozzájárulna az elszámoltathatóság javításához, és ezáltal a „jogalkotás minőségének javításához”;

*

* *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az Európai Beruházási Banknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2006)0368

A képesítések európai keretrendszerének létrehozása

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai képesítési keretrendszer létrehozásáról (2006/2002(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak „Az élethosszig tartó tanulás európai képesítési keretrendszere felé” című belső munkadokumentumára (SEC(2005)0957),
- tekintettel a Bizottságnak egy, az egész életen át tartó tanulás terén integrált cselekvési program létrehozásáról szóló európai parlamenti és a tanácsi határozatra irányuló javaslatára (COM(2004)0474),

2006. szeptember 26., kedd

- tekintettel a Bizottságnak az élethosszig tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló európai parlamenti és a tanácsi ajánlásra irányuló javaslatára (COM(2005)0548),
- tekintettel a Bizottságnak „Az oktatás és képzés korszerűsítése: Kulcs Európa jólétéhez és társadalmi kohéziójához – A Tanács és a Bizottság 2006. évi közös időközi jelentése az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról című közleményére (COM(2005)0549),
- tekintettel a képesítések és a szakmai alkalmasság átláthatóságának egységes közösségi keretéről (Europass) szóló, 2004. december 15-i 2241/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az európai oktatási miniszterek által az 1999. június 19-i, bolognai találkozójukon elfogadott közös nyilatkozatra, amely azt a célt tűzte ki, hogy 2010-ig megteremtsék az európai felsőoktatási térséget annak érdekében, hogy elősegítsék az európai polgárok foglalkoztathatóságát és mobilitását, valamint az európai felsőoktatási rendszer nemzetközi versenyképességét,
- tekintettel a 2000. március 23–24-i, lisszaboni Európai Tanács elnökségi következtetéseire, amelyek azt a stratégiai célt tűzték ki az Európai Unió számára, hogy a világ legdinamikusabb tudás alapú gazdaságává váljon, illetve különös tekintettel annak az „Oktatás és képzés a tudás alapú társadalomban való élet és munka szolgáltatásban” témájával foglalkozó részére,
- tekintettel „Az élethosszig tartó tanulás európai térségének megvalósítása” című bizottsági közleményre (COM(2001)0678),
- tekintettel az élethosszig tartó tanulásról szóló, 2002. június 27-i tanácsi állásfoglalásra ⁽³⁾,
- tekintettel a 2002. március 15–16-i, barcelonai Európai Tanács elnökségi következtetéseire, különösen arra az elfogadott célkitűzésre, hogy az európai oktatási és képzési rendszerek váljanak világszerte minőségi referenciává 2010-re, valamint arra a felhívásra, hogy tegyenek további lépéseket az oklevelek és képesítések átláthatóságát biztosító eszközök bevezetése érdekében, többek között a szakoktatás és szakképzés területén a bolognai folyamathoz hasonló fellépés támogatása révén,
- tekintettel a szakoktatási és szakképzési európai minisztereknek és az Európai Bizottságnak a szakoktatás és szakképzés terén történő megerősített európai együttműködésről szóló, a 2002. november 29–30-án Koppenhágában tartott találkozójukon tett nyilatkozatára – az ún. Koppenhágai Nyilatkozatra – amely fokozni szándékozik az önkéntes együttműködést a szakoktatás és szakképzés területén a kölcsönös bizalom, az átláthatóság, valamint a kompetenciák és képesítések elismerésének támogatása érdekében, ezáltal megteremtve az alapot a növekvő mobilitáshoz és megkönnyítve a hozzáférést az egész életen át tartó tanuláshoz,
- tekintettel a megerősített európai együttműködésnek a szakoktatás és szakképzés területén történő ösztönzéséről szóló, 2002. december 19-i tanácsi állásfoglalásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A Bizottság szakképzettséget és mobilitást szolgáló cselekvési terve” című bizottsági közleményre (COM(2002)0072),
- tekintettel a Tanács és a Bizottság 2004. február 26-i, a lisszaboni stratégia végrehajtásáról szóló, „Oktatás és képzés 2010: A lisszaboni stratégia sikere a sürgős reformokon múlik” című közös időközi jelentésére, amely a lisszaboni stratégiához való lényeges hozzájárulásként szorgalmazta egy olyan, közös referenciapontként szolgáló európai keretrendszer kialakítását, amely lehetővé teszi és elősegíti az átláthatóságot, illetve a képesítések és kompetenciák átadását és elismerését,

⁽¹⁾ HL L 390., 2004.12.31., 6. o.

⁽²⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽³⁾ HL C 163., 2002.7.9., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 13., 2003.1.18., 2. o.

2006. szeptember 26., kedd

- tekintettel a 2004. december 14-i, a szakoktatás és szakképzés területén való megerősített európai együttműködés jövőbeli prioritásairól szóló maastrichti közleményre, amelyben 32 európai ország szakoktatásért és szakképzésért felelős miniszterei, az európai szociális partnerek, valamint a Bizottság megállapodtak abban, hogy elsőbbséget biztosítanak egy nyitott és rugalmas európai képesítési keretrendszer kialakításának, amely átláthatóságon és kölcsönös bizalmon alapul, és közös referenciapontként szolgál a képesítések elismerésének és átvihetőségének megkönnyítése érdekében mind a szakoktatás és szakképzés, mind az általános (közép- és felsőfokú) oktatás tekintetében,
 - tekintettel a 2004. május 27–28-án Brüsszelben összeült Tanács, valamint a tagállamok kormányai Tanácsban ülésező képviselőinek a nem formális és informális tanulás azonosítására és elismerésére vonatkozó közös európai elvekről szóló következtetéseire,
 - tekintettel az „Előrehaladás a lisszaboni oktatási és képzési stratégia megvalósítása terén – 2005. évi jelentés” című bizottsági belső munkadokumentumra (SEC(2005)0419),
 - tekintettel a 2005. március 22–23-i, brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire, amelyek rámutatnak az európai képesítési keretrendszer (EKK) 2006-ban történő elfogadásának fontosságára,
 - tekintettel az „Európai képesítési keretrendszer: Konzultációtól a javaslatig” című, 2006. február 27–28-án, Budapesten a Bizottság és a magyar Oktatási Minisztérium szervezésében tartott konferenciára,
 - tekintettel az európai oktatási minisztereknek az európai oktatás megerősítésével foglalkozó, 2006. március 16–17-i bécsi IX. konferenciáján folytatott tanácskozások eredményéről szóló záróközleményre, amelyben a miniszterek megerősítették, hogy az EKK jelentősen hozzájárulhat a képesítések európai szintű átláthatóságához, átvihetőségéhez és elismeréséhez, illetve szerephez juthat a szélesebb európai oktatási térségen belül az egész életen át tartó tanulást támogató reformok hajtóerejeként is,
 - tekintettel a 2006. március 23–24-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire, amelyek megerősítik, hogy az oktatás és a képzés lényeges tényezője az EU hosszú távú versenyképességi és társadalmi és területi kohéziós potenciálja kialakításának, illetve, hogy a nagyobb mobilitás és a hatékony munkaerőpiac támogatása érdekében haladást kell elérni az EKK tekintetében is,
 - hivatkozva a Közösségen belüli, oktatási és képzési célú transznacionális mobilitásról (Az Európai Mobilitásminőség Alapokmányról) szóló európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾;
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A6-0248/2006),
- A. mivel a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek eléréséhez alapvető fontosságú az egységes európai képzési rendszer és az egységes munkaerőpiac létrehozása;
- B. mivel a helyi értékek és sajátosságok tiszteletben tartása mellett létre kell hozni a képesítések és szakismeretek elismerésének európai rendszerét;
- C. mivel a többek között a bolognai és a koppenhágai folyamat meglévő képesítési struktúrái alapján kialakított EKK-t a megszerzett képesítések és kompetenciák egyes tagállamok közötti és különböző szinteken megvalósuló átláthatóságát, átvihetőségét, elismerését és alkalmazását támogató megfelelő eszközöként, valamint az egész életen át tartó tanulás lehetőségeihez való, minden polgár számára biztosított hozzáférést előmozdító eszközként kell üdvözölni;
- D. mivel a szakismereteken, a képzettségi szinteken és az elsajátított ismereteken alapuló közös keretrendszer, az EKK lehetővé teszi a szakismeretek jellemzőinek azonosításához szükséges eszközök elfogadását;
- E. mivel a „képesítés” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az jelentse az Európai Unióban elismert diplomák, képesítések, bizonyítványok és megszerzett szakmai tapasztalat összességét;

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2006. szeptember 26., kedd

- F. mivel a tudás alapú társadalom és a demográfiai változás új kihívásait figyelembe véve az EKK kialakítása alapvető fontosságú, különösen az uniós munkaerő foglalkoztathatóságának és földrajzi mobilitásának támogatása, illetve a lisszaboni stratégiával összhangban a versenyképesség és a társadalmi kohézió erősítése tekintetében;
- G. mivel az Európai Unión belüli növekvő foglalkozási mobilitás (a munkavállalók és a vállalkozások mobilitása) megköveteli, hogy az egy tagállamban megszerzett képesítések egy másik tagállamban elismerhetők, illetve megfelelő szinten használhatók legyenek;
- H. mivel a tudás, a készségek, a személyes és szakmai kompetenciák folyamatos aktualizálásának és bővítésének, valamint az EKK-nak hozzá kell járulnia az oktatási és képzési rendszer korszerűsítéséhez, és ennek következtében javulniuk kell a foglalkoztathatósági esélyeknek, valamint az európai térségen belüli mobilitásnak, illetve a munkavállalók munkahelyi biztonságának, az EKK-nak nagyobb átláthatósághoz kell hozzájárulnia a megszerzett, illetve a megszerzendő képesítések elismerése, valamint annak érdekében, hogy az általános és foglalkoztatási képzési rendszerek javításához új impulzusok keletkezzenek, amelyek a tanulók foglalkoztathatósági esélyeihez is hozzájárulhatnak;
- I. mivel a megfelelő mechanizmusok és hálózatok, valamint az oktatási/képzési szolgáltatók és a nemzeti hatóságok közötti együttműködés hiánya, illetve a hatályos jogszabályok elégtelensége, és sok esetben a tagországok költségvetési megszorításai akadályt jelentenek az egész életen át tartó tanulás, az egyetemi képzés és foglalkoztatás közötti kapcsolat, az új tudományos-műszaki ismeretek munkavállalók körében történő gyorsabb elterjesztése, valamint a megszerzett tudás és ismeretek hatékony alkalmazása számára;
- J. mivel hiányzik az átláthatóság a képesítések tekintetében és alacsony a „külföldi” képesítések elismerésének aránya;
- K. mivel az EKK-ban részt vevő 32 ország közös célja abban áll, hogy megmutassák a tanulók és oktatók számára az egyes képesítésekhez vezető főbb utakat; és mivel fontos feltárni a számukra, hogy a referenciaszintek miképpen épülnek egymásra, milyen mértékben lehetséges az átvihetőség, és milyen alapon hoznak döntéseket a képesítések elismerésére vonatkozóan;
- L. mivel az EKK-t először alapvetően önkéntes alapon kell megvalósítani és az nem jár jogi kötelezettségekkel, mindazonáltal az érintett szintek reformjának támogatása révén a változás hajtóereje, amelynek a nemzeti és ágazati szinten kiadott bizonyítványok átláthatóságát és kölcsönös elismerését kell támogatnia;
- M. mivel az EKK nem helyettesíti, hanem sokkal inkább kiegészíti a nemzeti képesítési keretrendszereket; és mivel az EKK-nak a tagállamok, a szociális partnerek és az egyéb érdekelték nemzetközi szintű együttműködését megkönnyítő tágabb keretként (metakeret) kell szolgálnia;
- N. mivel az EKK alkalmazása csak akkor lehet sikeres, ha a nemzeti képesítések adott EKK-referenciaszintre történő besorolásakor a bizalom és az átláthatóság alapján folyik az együttműködés, és az egyes tagállamok igényeit kellőképpen figyelembe veszik, valamint ha az EKK-t a felhasználók és szereplők számára eszközként hozzák létre annak érdekében, hogy az alkalmazók hasznára leképezzék a fennálló és megszerzendő képesítéseket, és ennek során a saját felelősség, valamint a tanulási autonómia megmarad;
1. üdvözli a Bizottságnak az európai oktatási és képzési rendszer folyamatos fejlesztésére és erősítésére irányuló kezdeményezését, valamint az európai képesítési rendszerek közös keretének kialakítása céljából bevezetendő konzultációt;
 2. üdvözli azt a tényt, hogy az EKK a tanulás eredményeire épül, számol az egész életen át tartó tanulás összetettségével és ösztönzi a nemzeti és ágazati reformokat;
 3. úgy véli, hogy az EKK a különböző rendszerek közötti bizalom felépítésének és megszilárdításának hasznos eszköze, és teljes mértékben támogatja annak céltűzéseit, azaz a képesítések átláthatóságának, a szakemberek mobilitásának és az egész életen át tartó tanulásnak európai szinten történő megvalósítását;

2006. szeptember 26., kedd

4. egyetért a szintekből, eszközökből és közös alapelvekből álló rendszer felépítésével, amely rugalmas, ugyanakkor szervesen kötődik az egész életen át tartó tanulás alapelveihez; azonban kéri a Bizottságot, hogy pontosabban határozza meg a képesítési szintek, a 2005/36/EK irányelv és a nem intézményes és informális keretek között folyó tanulmányok már meglévő vagy jelenleg kialakítás alatt álló nemzeti és regionális szintű értékelési szabályai közötti kapcsolatot;
5. hangsúlyozza, hogy az EKK egyik fő feladatának annak kell lennie, hogy megkönnyítse és elősegítse a képesítések különböző képzési és továbbképzési rendszerek közötti átvitelét annak érdekében, hogy lehetővé váljon a transznacionális szakmai mobilitás, valamint hogy az európai munkaerőpiaci kínálat és kereslet igényei jobban teljesüljenek; hangsúlyozza továbbá, hogy az EKK olyan tágabb keretnek tekintendő, amely képes megfelelő fordítási és kommunikációs eszközt biztosítani egy közös képesítési rendszer létrehozása céljából Európán belül;
6. ennek alapján megállapítja, hogy a Bizottság javaslata helyes és szükséges kezdeményezés, még akkor is, ha az átlátható képesítési rendszer kívánalma nem teljesül maradéktalanul; felhív az EKK javasolt nyolc referenciaszintjének átdolgozására és tökéletesítésére; azon a véleményen van, hogy a deskriptorokat (leírásokat) tömörebben és könnyebben érthetően kell megfogalmazni, és fontosnak kell tekinteni a különböző referenciaszintek egyértelmű megkülönböztetését a képesítések világos hierarchiájának érdekében;
7. hangsúlyozza, hogy a nyolcszintű besorolási rendszer keretében leírt képességeknek nemcsak társadalmi és etikai, hanem kulturális témákról szóló ismereteket is tartalmazniuk kell;
8. úgy véli, hogy az egész életen át tartó képzés megszervezése és elismerése a tagállamok illetékességébe tartozik, és hogy az EKK nehezen avatkozhat be e területbe,
9. javasolja, hogy vizsgálják felül a három horizontális területet is („tudás”, „készségek” és „személyes és szakmai kompetenciák”) az áttekinthetőség és az érthetőség szempontjából;
10. hangsúlyozza továbbá, hogy a különböző fajta tanulási eredmények egy képzési struktúra összevont részét képezik, amelyek nem kizárólag az egyes területeken elért szint alapján mérhetőek;
11. érdekes módszernek tekinti a „személyes és szakmai kompetencia” elnevezésű harmadik horizontális területet, a tanúlással kapcsolatos modern kutatás legújabb eredményeinek az EKK-ba való közvetlen átvételére; mindazonáltal fontosnak tartaná az átdolgozást annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a „személyes készségeket” (soft skills) és a „személyes kompetenciákat” hogyan lehet megragadni módszertani szempontból;
12. utal arra, hogy az EKK elsődleges funkciójának a szakképzési eredményeken alapuló minősítési eljárások osztályozásának kell lennie, és ezért egyszerű és működő deskriptorok használatára és a referenciaszintek számának csökkentésére hív fel, mivel az eddigi összehasonlító kísérletek azt mutatják, hogy minél erőteljesebben differenciáltabbak a szintek és minél több kritérium van, annál nehezebben lehet kapcsolatba hozni őket egymással;
13. úgy véli, hogy az EKK a képzés minden formájának átfogó keretként kapcsolódik a munkaerőpiac-hoz is; üdvözlöi, hogy a lisszaboni stratégiában nagyobb hangsúlyt kap az egész életen át tartó munkahelyi tanulás, és ezáltal a munkahelyen szerzett képesítések elismerése is; kiemeli, hogy a nyolc fokozat mindegyike olyan kompetenciákra helyezze a hangsúlyt, amelyek különböző tanulási utakon elérhetőek, és amelyek számításba veszik a szakmai értékesíthetőséget, a tapasztalatot és a szakmai előmenetelben esetlegesen játszott szerepet; ezért kéri, hogy a deskriptorokat a bolognai szemlélethez kötődő elméleti oktatás figyelembevételén túl a szakmai képzési és továbbképzési rendszer fokozottabb figyelembevételével változtassák meg és alakítsák ki;
14. nyomatékosan kéri, hogy változtassák meg a 6., 7. és 8. referenciaszint eddigi automatikus hozzárendelését a bolognai képesítési keretrendszer három felsőoktatási fokozatához (felsőfokú alapképzés, mesterképzés, doktorképzés) oly módon, hogy a megszerzett tudás, a készségek, valamint személyes és szakmai kompetenciák tényleges besorolása a tanulás helyétől ne függjön;

2006. szeptember 26., kedd

15. javasolja a referenciaszinteket részletesen elmagyarázó 2. táblázat kijavítását; úgy véli, hogy azt egyértelműen alá kell rendelni az eredményorientált megközelítésnek, mivel a formális felsőoktatási képzési formákra összpontosít; ezért üdvözlöi a 2. táblázat ajánlott óvatos kezelését; úgy véli, hogy az EKK-nak mint általános metakeretnek az ilyen részletkérdéseket, mint a 2. táblázat kialakítása, a helyi, illetve nemzeti szintű szereplőkre kell hagynia;
16. kéri, hogy fokozottabban támogassák és ösztönözzék a nem formális és informális egész életen át tartó tanulás biztosításának és elismerésének közös európai alapelveit, mindenekelőtt a műszaki-tudományos ismeretek és készségek kiterjesztésének területén, valamint az egyes szakmai ágak, régiók és tagállamok jellegzetességeinek figyelembe vételével; azon a véleményen van, hogy feltétlenül kiemelt figyelmet kell szentelni a nem formális és informális tanulási formák révén szerzett tanulmányi eredmények értékelése módszereinek és rendszereinek, mivel az egész életen át tartó tanulás keretében a képességfejlesztés a mindennapi munkavégzési helyzetek sokféleségében rejlik;
17. hangsúlyozza, hogy az EKK fejlődésével közös kapcsolódási pontokat vezetnek be, amelyek a magukat továbbképző munkavállalók számára megkönnyítik szakmai pályafutásuk alakítását az egész életen át tartó tanulás keretében;
18. fellép annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és intézmények közreműködésével minden országban legyenek saját nemzeti vagy regionális képesítési keretrendszerek, és biztosítsák azoknak az EKK-val való összeegyeztethetőségét; úgy véli, hogy azok az országoknak, amelyekben még nem létezik nemzeti képesítési keretrendszer, és az informális és a nem formális képzésekre nem fordítanak kellő figyelmet, be kell vezetniük az EKK-t;
19. felkéri a Bizottságot, hogy kezdeményezze a fogalmi és kifejezésbeli kérdések harmonizációját;
20. kéri a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé a bolognai folyamat keretében megvalósítandó képesítési keretrendszer és az EKK közötti kapcsolatot, kiterve arra is, hogy az EKK-ban javasolt indikátorok lesznek-e az egész életen át tartó tanulás közös európai térségének egyedüli referenciapontjai;
21. elutasítja, hogy normákat szabjanak meg a tanulási folyamatokra, illetve a képzések időtartamára vagy helyére vonatkozóan;
22. azon a véleményen van, hogy több eszközt kell bevetni az EKK támogatására annak érdekében, hogy – a koppenhágai és bolognai eredményeket előtérbe helyezve, amelyekhez az EKK-nak logikusan felépített struktúrát kell kínálnia – lehetővé váljon az EKK-hoz való nyilvános hozzáférés; úgy véli továbbá, hogy nagy jelentőséget kell tulajdonítani annak a munkának, amelyet a nemzetközi intézmények és európai központok, mint az OECD és a Szakképzési Támogatás Európai Központja a tanulás, valamint a képzések és készségek megszerzése területén nyújtott; kéri a Bizottságot, hogy lendítse előre az ECVET-rendszer (európai szakoktatási és szakképzési kreditgyűjtő és -átviteli rendszer) kiépítését, és ezáltal fejlessze tovább és támogassa az Europass-t és a Ploteus adatbankot, valamint népszerűsítse az informális és nem formális tanulás elismerésére szolgáló újabb innovatív szempontokat;
23. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a Nemzeti Europass Központok (NEK) szerepét és szerkezetét, és könnyítsék meg a NEK számára legfőbb feladatainak végrehajtását, továbbá az Európai Unió által meghatározott célkitűzések megvalósítását, különösen a közvetlenül a NEK által kezelt eszközök (európai önéletrajz és Europass mobilitás) terjesztését, és az Europass rendszer fokozatos elterjesztését;
24. hangsúlyozza, hogy az EKK önkéntes alkalmazása a nemzeti és ágazati szereplők részéről támogatást és elkötelezettséget igényel;
25. elismeri, hogy az EKK, mint a számos különböző képesítési rendszer közötti fordítási eszköz konzisztenciát és kölcsönös bizalmat igényel; javasolja, hogy dolgozzák ki az átlátható és megbízható minőségbiztosítási mechanizmus alapelveit annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az összehasonlítást, és ezzel együtt az uniós polgárok képzéseinek kölcsönös elismerését;
26. hangsúlyozza, hogy az EKK jelentősen hozzá tud járulni az európai munkaerőpiac mobilitásához, ha egy tagállam azon döntését, hogy az egyes nemzeti képzéseket bizonyos EKK-szintekhez rendeli, a többiek elfogadják; úgy véli, hogy a minőségbiztosítás keretében a tagállamokra vonatkozóan a Bizottság által javasolt azon kötelezettség, hogy egy sor közös alapelvet betartsanak, jelentős eleme a különböző szintek sze-

2006. szeptember 26., kedd

replői közötti sikeres együttműködésnek; utal azonban arra, hogy ez az eset csak akkor áll fenn, ha nem kerül sor a már fennálló olyan minőségbiztosítási rendszerekkel való átfedésre, mint például a Minőségbiztosítási Szabványok és Iránymutatások;

27. úgy véli, hogy a kölcsönös bizalomnak egyrészt a tagállamok között az EKK keretében megvalósuló megerősített együttműködés eredményének, másrészt az EKK hatékony működése egyik feltételének kell lennie; úgy véli, hogy egy megfelelő kísérleti fázis, a hatásfelmérés, valamint az EKK folyamatos javítására és kiigazítására irányuló kísérő értékelés elengedhetetlen; kéri a Bizottságot, hogy erre dolgozzon ki megfelelő módszereket és stratégiákat, és erről nyújtson be javaslatot;

28. sürgeti, hogy az érintettek által a konzultációs eljárás során előterjesztett pontosítási igényeknek megfelelően fejlesszék tovább az EKK-t;

29. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozza át saját javaslatát az Európai Parlament által tett megjegyzések tükrében;

30. hangsúlyozza, hogy széles körű és jól strukturált kommunikációs és információs stratégiára van szükség az EKK megismertetése és az iránta tanúsított érdeklődés felkeltése érdekében;

31. úgy véli, hogy az EKK sikeréhez feltétlenül szükséges a végfelhasználók, azaz a polgárok, a munkavállalók és munkaadók, valamint az oktatási intézmények számára gyakorlati hasznot jelentő felhasználási lehetőséget teremteni;

32. felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet a nemzeti konzultációk eredményéről, valamint végleges javaslata kidolgozása előtt folytassa az egyeztetést;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0369**A fókákból készült termékek betiltása az Európai Unióban****Az Európai Parlament nyilatkozata a fókákból készült termékek betiltásáról az Európai Unióban**

Az Európai Parlament,

– tekintettel eljárási szabályzata 116. cikkére,

- A. mivel az elmúlt négy év során több mint másfél millió grönlandi fókaborjút pusztítottak el az Atlanti-óceán északnyugati részén, amelyek túlnyomó többsége három hónaposnál fiatalabb volt;
- B. mivel amikor legutóbb az 1950-es és 60-as években az évente elpusztított fókák száma a jelenlegi mértékű volt, a fokaállomány kétharmadával csökkent;
- C. mivel átlagosan a fókavadászok jövedelmének kevesebb, mint 5%-a származik fókavadászatból, amely évente csupán néhány napos munkát jelent;
- D. mivel egy nemzetközi állatorvos csoport megállapította, hogy az általuk megvizsgált leölt fókák 42%-a a megnyúzaskor még életben lehetett;
- E. mivel a 83/129/EGK irányelv⁽¹⁾ 1983-ban megtiltotta a fehérbundájú (azaz 2–3 hetesnél fiatalabb) grönlandi fókaborjak és a kékhátú (azaz 14 hónapnál fiatalabb) hólyagos fókaborjak prémjének és az abból készült szőrmetermékek a Közösségbe történő behozatalát, a fókavadászok jelenleg megvárják a grönlandi fókaborjak vedlését és az ezen állatokból származó termékeket így hozzák be az Európai Unióba;

⁽¹⁾ HL L 91., 1983.4.9., 30. o.